

vi tilfaldt — den danske Regjering, der gjorde det, takker jeg derfor, thi det var en Skat, som rigtignok skaffede mange Penge i Statskassen, men i høi Grad tyngede paa vor politiske Uafhængighed — paa en heldig Maade fik den afløst, om jeg husker ret, i 1857, paatog vi os Omsorgen for at holde Fyr og Vagere i de Farvande, der føre forbi vore Kyster, i god Stand, og for at faae denne Udgift refunderet, paalagde man saa Skibsafgiften. Skibsafgiften er altsaa en Skat, der hviler, ikke længere paa de forbi-passerende Skibe, men paa alle de Skibe, der løsse og lade i vore Havne, hvad enten det er danske eller fremmede Skibe. Nu har man glædet sig over, at Halvdelen af denne Skat udredes af fremmede Skibe, men efter min Mening er det aldeles illusorisk, thi Skattens Virkning er den — og i den Henseende virke naturligvis de mer eller mindre høie Havneafgifter i samme Retning —, at den affrækker fremmede Skibe, som gaa i Dragt, fra at lade sig fragte til at gaa til danske Havne. Det er Skattens eneste Virkning! Derfor har den høitærede Finanzminister naturligvis Ret, naar han i sin Motivering og i sit indledende Foredrag har sagt, at den tyngede paa Skibsfarten i det Hele, at den tyngede paa vor Omsætning med Udlandet og faldt paa en irrational — det vil sige urimelig — Maade paa de forskjellige Slags Varer, der føres tilføs, og da de dyre og lette Varer i Neglen ikke føres tilføs, tynger den især meget haardt paa de tunge og billige Varer. Derfor er det, jeg ønsker Skatten afføjet, helst helt, men kan jeg ikke faae det, saa kan jeg finde mig i Nime-lighed som jeg lovede forleden Dag; men jeg tror, at der vilde ske en Beljærning, om denne Skat faldt bort, thi derved borttages en stor Byrde paa Omsætning tilføs med andre Lande. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Udsig. Jeg er bleven underrettet om — jeg var desværre ikke i det Dieblis her tilfælde — at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Blom) har udtalt den Mening, at, naar jeg forleden beregnede Militærbudgifterne i Lydsland til omtrent 8 Kr. pr. Hoved, medens de efter det nu forelagte Budget her i Landet vilde blive $9\frac{1}{2}$ Kr. pr. Hoved, havde jeg regnet mindre rigtigt. Han kom, efter hvad der er blevet mig sagt, til et meget større Resultat for Lydslands Bedkommende, jeg veed ikke nøiagtig haormeget, men det var ialtsald meget større end det, jeg angav. Jeg kan ikke lade være i den Anledning at udbede mig blot et Dieblis Dymærksomhed for en Bemærkning, der skal gaa ud paa at vise, hvorpaa Forskjellen i vore Beregninger beror. Det meget ærede Medlem har nemlig haat den Godhed at levere mig en Fortegnelse over de Udgifter til Militærvæsenet i Lydsland, som af ham er lagt til Grund, men der er blandt disse ind-

befattede forskjellige Udgifter, som jeg ikke har medregnet og, som jeg tror, med god Føie. Disse Udgifter ere nemlig først til militære Pensioner 17,500,000 Mark, dernæst til Invalidfondet 31,000,000 Mark; disse Udgifter har jeg ment ikke at burde medregne, idet nemlig de tilsvarende Udgifter her i Landet heller ikke af mig ere regnede til de militære Udgifter, som her afholdes. Fremdeles har det ærede Medlem medregnet 1,700,000 Mark, der ere opførte som Udgift i Anledning af Krigen med Frankrig, og som formentlig naturlig ikke ere at henregne til det aarlige Budget; hverken det ordinære eller extraordinære — thi selvfølgelig er baade det ordinære og det extraordinære Budget regnet sammen ligesaa vel i Lydsland som her i Danmark — og endelig gives der endnu en Sum af 21 Mill. Mark, om hvilken det hedder, at den skal dækkes ved Laan, og som altsaa er en saa aldeles extraordinær Udgift, at den ikke kan henregnes til det aarlige Budget. Naar samtlige disse Udgifter fraregnes, vil det vise sig, at Udgiften pr. Hoved bliver aldeles nøiagtig 8 Kr. 40 Ore. Jeg nævnedes „omrent 8 Kr.“ pr. Hoved, hvorved jeg skal bemærke, at jeg ikke dengang havde Budgettet for 1881 for mig, saaledes som det ærede Medlem havde det, men Budgettet for 1880. Nu ser jeg imidlertid, at efter min Beregningsmaade bliver det ifølge Budgettet for 1881 8 Kr. 40 Ore pr. Hoved. Naar det ærede Medlem har yttret, at han antog, at jeg havde medregnet under Udgifterne til Militærvæsenet de Udgifter, som udredes til Fyr- og Vagervæsenet her i Landet, maa jeg bemærke, at det har jeg ikke gjort; det Bølsb, som dertil medgaaer, er af mig blevet fradraget ved de af mig gjorte Beregninger. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde fremkomme med. Det er jo en Sag, som iøvrigt ikke ligger for, og som jeg kun leilighedsvis omtalte i Anledning af, at jeg tillod mig at udtale den Anskuelse, at det vilde efter min For- mening være en for stor Forsynlighed, om man ved Beregningen af de Skatter, der skulle oppebæres heri Landet, vilde tage Hensyn til den eventuelle Forøgelse af Militærbudgettet, der fra mange vægtige Sider paatænkes, men med Hensyn til hvilken det dog endnu er — det kan jeg vel sige — i høi Grad uafgjort, hvorvidt den, ialtsald i en nær Fremtid, vil vinde Lovgivningsmagtens Billigelse. Fra flere Sider er der blevet udtalt en modsat Anskuelse, baade af Medlemmer her i Salen og, hvad der er en Selvfølge, ogsaa af den høitærede Konseilspræsident. Jeg skal ikke gaa videre ind derpaa; det er et Spørgsmaal, hvis Drøftelse jeg ikke tror, det vil være rigtigt her at indlade sig videre paa; men det var for mig en Nødvendighed at udtale en Anskuelse, en Mening, en Reservation i den Henseende. Som sagt, paa en yderligere Drøftelse af dette Spørgsmaal skal jeg ikke indlade mig.